

Oponentský posudek na doktorskou disertační práci

Mgr. Michala Sýkory „Působnost trestních zákonů“

I.

Předložená disertační práce Mgr. Michala Sýkory v rozsahu 216 stran textu se zabývá časovou, místní, osobní a věcnou působností trestních zákonů, tedy problematikou spadající jak do trestního práva hmotného, tak procesního. Při řešení těchto otázek je zapotřebí zohlednit též širší okruh poznatků obecné teorie práva, ústavního práva, mezinárodního práva veřejného a komunitárního práva, správního práva a dalších právních odvětví. V této souhrnné podobě není tomuto tématu v současné české právní literatuře věnována náležitá pozornost. Je proto záslužné, že si doktorand takové nesnadné téma zvolil.

II.

Způsob zpracování disertace pokládám za zdařilý. Autor se seznámil se značně rozsáhlým okruhem starší i současné odborné literatury domácí i zahraniční provenience. Zahraničních literárních pramenů k tomuto tématu existuje ovšem velké množství a autorovi lze snad pouze vytknout, že se více nezaměřil na právní literaturu kontinentálních evropských zemí, s nimiž nás spojuje společný historicko-právní vývoj.

Autor prokazuje své obsáhlé znalosti bohaté judikatury Ústavního soudu České republiky, Nejvyššího soudu České republiky a dalších obecných soudů a rozhodovací praxe Evropského soudu pro lidská práva. V partii 4. 5. 5., pojednávající o tzv. přestupkové imunitě soudců Ústavního soudu, toliko opomenul zmínit usnesení pléna Ústavního soudu ze dne 13. 6. 2017 sp. zn. Pl. ÚS 29/17, jímž byl odmítnut návrh na zrušení ustanovení § 4 odst. 2 a § 133 odst. 2 zákona č. 182/1993 Sb., o Ústavním soudu.

II.

Struktura textu práce je přehledná a logická. V práci jsem neshledal žádné závažnější věcné chyby.

Závěry, k nimž autor dospívá, mohou být přínosné nejen pro praxi orgánů, aplikujících platné právo, nýbrž též pro legislativu.

Autor si je dobře vědom toho, že právní úprava působnosti trestních zákonů je velmi nesnadná a kontroverzní, protože musí respektovat řadu kolidujících společenských i individuálních zájmů. Autorovy podněty *de lege ferenda* a *de constitutione ferenda* jsou proto střízlivé a důkladně argumentačně podložené.

Práce má patřičnou jazykovou a formální úroveň. Snad až přílišná akribie způsobuje některé zbytečné duplicity výkladu tam, kde by stačilo stručně odkázat na předchozí analogický text.

III.

Navrhuji, aby se doktorand při obhajobě zaměřil podrobněji na tyto problémy:

- 1) Legisvakance jako projev respektu zákonodárce k právnímu řádu (souvislost se zásadou *ignotantia legis non excusat* a zásadou *iura novit curia*); problémy vyskytující se při stanovení legisvakanční lhůty.
- 2) Souvislost evropského zatýkacího rozkazu s problematikou působnosti trestních zákonů.

Závěrem konstatuji, že doktorand v disertační práci prokazuje schopnost a připravenost k samostatné činnosti v oblasti výzkumu, a že práce obsahuje původní výsledky. Protože jsou splněny všechny požadavky stanovené v ust. § 47 odst. 4 zákona č. 111/1998 Sb., o vysokých školách, ve znění pozdějších předpisů, doporučuji práci k obhajobě před příslušnou komisí a **navrhuji, aby Mgr. Michalovi Sýkorovi byl po úspěšné obhajobě udělen akademický titul „doktor“ (Ph. D.).**

V Praze dne 30. června 2019.

prof. JUDr. Jan Musil, CSc.